

ת"פ 25374/04-13 - המאשימה מדינת ישראל, באמצעות משטרת ישראל תביעות- רמלה נגד מ ו

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 25374-04-13 משטרת ישראל תביעות- שלוחת
רמלה נ' ו

בפני
בעניין: כבוד השופט הישום אבו שחאדה
המאשימה מדינת ישראל באמצעות משטרת
ישראל תביעות- רמלה ע"י עוה"ד איריס
מוריץ

נגד

הנאשם - מ ו ע"י עוה"ד רענן עמוסי

גזר דין

1. הנאשם הורשע לאחר שמיעת הראיות בביצוע עבירה של תקיפת סתם של בת זוג לפי סעיף 382(ב) לחוק העונשין תשל"ז - 1977 (להלן: **חוק העונשין**). על פי עובדות כתב האישום, ביום 7.2.13, תקף הנאשם את אשתו (להלן: **המתלוננת**) בכך שבעודה יושבת על מיטה בתוך דירה שבה התגוררו בתחומי העיר לוד, תפס את שתי רגליה, כופף אותן וסובב אותן.

2. באת כוח המאשימה הציגה את הרישום הפלילי של הנאשם ואשר כולל שלוש הרשעות קודמות, כאשר אחרונה שבהן משנת 2006 ואשר מתייחסת לעבירה שבוצעה בשנת 2003 ועניינה עבירה של תקיפת בת זוג. באת כוח המאשימה טענה שהעונש הראוי בנסיבות העניין הוא מאסר בפועל מאחורי סורג וברית. בא כוח הנאשם טען שהנאשם והמתלוננת גרושים וכיום אינם גרים ביחד. הנאשם הינו בן 60, אינו עובד ומתקיים מקצבת הבטחת הכנסה מטעם המוסד לביטוח הלאומי ולכן טען שיש להסתפק במאסר על תנאי.

3. מתחם העונש ההולם לעבירה שבוצעה ע"י הנאשם נע בין מאסר על תנאי ועד 12 חודשי מאסר בפועל. ראו את דוגמאות הפסיקה שלהלן לגבי מדיניות הענישה הנוהגת:

א. רע"פ 7720/12 **פלוני נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (12.11.2012). במקרה זה היה מדובר באיש חינוך שהיכה את אשתו וילדיו בהזדמנויות שונות. בסופו של דבר, הוטלו על

המבקש מאסר על תנאי, צו מבחן למשך 18 חודשים וצו שירות לתועלת הציבור של 200 שעות.

ב. רע"פ 8323/12 **שוקרון נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (19.11.12) במקרה זה המבקש תקף את בת זוגו בכך שהלם בה באגרופיו בצלעותיה וגרם לשבר באחת הצלעות. בנוסף, המבקש גרם נזק לרכוש בכך שהשליך טוסטר לתוך הכיור והפיל ארצה די.וי.די ורמקול המחובר אליו. בית משפט השלום בת"א הטיל עליו שישה חודשי מאסר שירוצו בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי, קנס ופיצוי למתלוננת. בית משפט זקף לזכותו של המבקש כי השתלב בתהליך טיפולי למניעת הישנותן של עבירות אלימות בעתיד. בערעור שהוגש לבית המשפט המחוזי ע"י המדינה, הושתו עליו 8 חודשי מאסר לריצוי בפועל וסכום הפיצוי למתלוננת הוגדל מסך של 1000 ₪ לסך של 5000 ₪. בקשת רשות ערעור שהוגשה לבית המשפט העליון מטעם המבקש, נדחתה.

ג. רע"פ 182/13 **משה נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (21.1.13). לבית משפט השלום ברחובות הוגש כתב אישום כנגד המבקש כולל שני אישומים שעניינם תקיפת בת זוג הגורמת חבלה ממשית, איומים והיזק בזדון לרכוש וכן תקיפה בנסיבות מחמירות של בן משפחה. המבקש השליך לעבר ראשה של אשתו חפצים שונים, היכה אותה באגרופיו, איים עליה וקיללה. בהמשך השליך את תכולת המקרר על רצפת הבית, ריסק מספר כיסאות ושבר באמצעות מטאטא פמוטים אשר הוצבו בסלון הבית. בנוסף, המבקש השליך לעבר ראשה של המתלוננת חלקי ארון, סטר לה, היכה אותה באגרופיו והרימה בחולצתה עד שזו נקרעה. לאחר מכן הוביל המבקש את המתלוננת למיטתם, הסיר ממנה את מכנסיה ותחתוניה ובעט ברכה. באירוע באישום השני כחודש ומחצה לאחר האירוע נשוא האישום הראשון, לאחר שמאכליה של המתלוננת לא ערבו לחיכו של המבקש, הוא דחף את המתלוננת אל מחוץ לביתם, נעל את דלת הבית והותירה מחוץ לבית. מתסקיר שירות המבחן עלה כי המבקש מתקשה לוסת את דחפיו ולכן התנהגותו אינה צפויה ולעיתים אף בלתי נשלטת. בית משפט הטיל עליו 8 חודשי מאסר בפועל. ערעורו לבית המשפט המחוזי נדחה, וזאת למרות העדר קיומו של עבר פלילי. בקשת רשות ערעור שהוגשה לבית המשפט העליון נדחתה.

ד. ע"פ 4800/12 **סולומון נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (12.2.13). המערער הורשע בכתב אישום מתוקן במספר עבירות של תקיפה בנסיבות מחמירות שביצע בבת זוגו. על פי כתב האישום, במספר הזדמנויות מאז שהיתה בהיריון ביקש המערער לקיים עם המתלוננת יחסי מין ועל רקע דרישה זו התעורר בין בני הזוג ויכוח במהלכו תקף המערער את המתלוננת והיכה אותה בפניה ובחלקי גופה השונים. גם לאחר שהמתלוננת ילדה את בנם, תקף אותה במספר הזדמנויות ועל רקע דומה. הנאשם נהג לסטור בפניה של המתלוננת ולהכות בה באגרופיו בכל חלקי גופה. מתסקיר שירות המבחן עלה כי המערער זקוק לטיפול אינטנסיבי בתחום האלימות ואף נשלח לטיפול בהוסטל לגברים מכים ושהה במקום כארבעה חודשים עד שאובחנה אצלו מחלת הסרטן שבגינה החל לעבור טיפולים. בית משפט המחוזי בבאר שבע הטיל על הנאשם 15 חודשי מאסר בפועל. בקשת רשות ערעור שהוגשה מטעם הנאשם לבית המשפט העליון

נדחתה.

4. בעת קביעת העונש המתאים בתוך מתחם העונש ההולם לקחתי בחשבון את כל הנתונים שלהלן: אומנם לנאשם עבר פלילי קודם בעבירות דומות, אך הרשעתו האחרונה הינה משנת 2006 ומתייחסת לעבירה משנת 2003, קרי לפני 12 שנה; העובדה שבני הזוג גרושים ואין חשש להישנות עבירות דומות בעתיד; הנאשם מעולם לא ריצה עונש מאסר מאחורי סורג ובריח; גילו של הנאשם.

5. לאור כל האמור לעיל, סבורני שיש להציב את הנאשם בגבול התחתון של המתחם שקבעתי לעיל ולכן, הנני משית עליו את העונשים הבאים:

א. 4 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שבמשך 3 שנים מהיום הנאשם לא יבצע עבירת אלימות.

ב. הנאשם ישלם פיצוי למתלוננת בסך של 1,500 ₪. הפיצוי ישולם ב-4 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, כאשר הראשון שבהם עד ליום 1.12.15 והיתרה ב-1 לכל חודש שלאחריו. היה ואחד התשלומים לא ישולם במועד, אזי יעמוד מלוא סכום הפיצוי לפירעון מיד.

ג. הנאשם ישלם קנס בסך 1000 ₪ , או 5 ימי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם ב-4 תשלומים חודשיים שווים ורצופים כאשר הראשון שבהם עד ליום 1.2.16 והיתרה ב-1 לכל חודש שלאחריו. היה ואחד התשלומים לא ישולם במועד, אזי יעמוד מלוא סכום הקנס לפירעון מיד.

זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתן היום, י"ד חשוון תשע"ו, 27 אוקטובר 2015, במעמד הצדדים.